

7053 Enefte Beh. af Lovf. ang. Landsbyg. Lønn. og Dyrett. af en Pensions- og Hjælpefond. 7054

Rd., og det er en betydelig Forskjel. Nu er det ganske vist, at de af den ærede Ordfører og hans Medforslagsstillere fremsatte Vædringsforslag ville forbedre dette Forhold noget, men efter min Formening vil denne Forbedring langtfra være tilstrækkelig. Saavidt jeg skjønner, vil Forbedringen ske med 13,290 Tønder Byg; der tages 5,000 Tønder Byg fra Embederne i 1ste Klasse, 7,770 fra dem i 2den Klasse, og endelig er der, tror jeg, 50 Embeder, der skulle aflevere Noget til Statskassen, idet de rykke ned til 320 Tønder Byg. Det bliver altsaa ialt 13,290 Tønder Byg eller henved 60,000 Rd. Fondens Status skalde altsaa, hvis Flertallets Vædringer vedtages, være, at der blev omtrent 70,000 Rd. tilovers. Efter vort Forslag bliver der over 30,000 Tønder Byg mere eller en Kapital af 138,000 Rd. Vil man nu maasse sige, at det er for Meget, at der skalde blive 208,000 Rd. aarlig tilovers, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at netop i Udvalgets oprindelige Betænkning, hvortil jeg har sigtet, er der foretaget en Dpgjørelse, men denne Dpgjørelse har den ærede Minister kritiseret i Tidenden Nr. 188 og 189. Jeg sætter mig efter den ærede Minister og lægger hans Beregning til Grund; denne fører til, at der bliver en Indtægt for Statskassen af 1,944,000 Rd. og en Udgift af 1,547,000 Rd. eller et Overskud af omtrent 396,000 Rd. Det er ganske vist en betydelig Reduktion fra 750,000 Rd., som man sidst havde, men jeg har endog fulgt den ærede Minister i at tage 62,000 Rd. fra for Tienderne, hvilket maasse er mindre rigtigt. Jeg har netop gjort det, for ikke at faa for Meget. Der er altsaa, som man vil se, et Overskud af omtrent 400,000 Rd., hvorimod der efter vort Forslag kun vil blive et Overskud af omtrent 200,000 Rd. Vedtages det at sætte 200 Embeder i 1ste Klasse istedetfor 150 Embeder, tabes der 9,000 Tønder Byg, hvilket vil give et mindre Overskud af over 40,000 Rd. — altsaa bliver

det virkelige Overskud kun 160,000 Rd. Derfor siger jeg, at, dersom man overhovedet skalde have Noget tilbage til det, der omtales i den nye § 10, nemlig til personlige Tillæg, til mindre Kald, til flere Præster, til kirkelige Fornødenheder osv., er det ingenlunde formeget, og skulle vi overhovedet komme denne Trang imøde og give en ny Lov, saa siger jeg, at en ny Lov, der ikke giver Haab om, at vi i saa Henseende kunne faa en bedre Ordning, vilde jeg meget nødig give min Stemme, selv om den indeholdt Noget, jeg theoretisk maatte anse for rigtigt, men som praktisk vilde faa saagodt som ingen Betydning paa Grund af, at der blev færre Medlemmer at raade over. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig paa det Bedste at anbefale de af os stillede Forslag.

Winther: Hvad jeg i dette Dieblit vil udtale, er blot nogle Bemærkninger med Hensyn til det, som findes i Betænkningens 1ste Spalte, og som blev videre udviklet af den ærede Ordfører. Han udtalte, at man vil gjøre et stort Fremskridt ved at vedtage de Forslag, som ere stillede af ham og det øvrige Flertal i Udvalget. Fremskridtet skalde bestaa deri, at Indtægterne og Udgifterne bleve optagne paa Finansloven, hvilket ikke tidligere havde været Tilfældet. Den Maade, paa hvilken dette er sket, forekommer mig imidlertid at være saa lidet betydende og i den Grad blot tilsyneladende, at jeg aldeles ikke deri ser noget Fremskridt, men et stort Tilbagekridt. Jeg skal navnlig henlede Opmærksomheden paa, at man tilsigter at borttage Bispetiendernes Overskud fra den almindelige Statskasse som Indtægt, idet man nemlig vil overføre dette ved et senere Vædringsforslag til § 21 istedetfor, at det nu staar som en ren Statsindtægt under § 10 paa Indtægtsiden i Finansloven. Det, der sker ved denne Lov, er efter min Overbevisning dette, at der gives Kirken en Eiendomsret til alle disse Indtægter, som vi dog tidligere have hørt kun ere Statens Ind-